

nøder os til at træde hjælpende til paa dette Omraade, billige, at det sker i den Form, som Lovforslaget anviser. Det er jo væsentlig bygget over Loven af 1. April 1919, men er dog en Del forskelligt derfra, bl. a. ved, at den tidligere Lov var lagt ind under Landbrugsministeriet, medens denne kommer til at sortere under Indenrigsministeriet. Den Trang, der skal være til Stede, for at der kan ydes Understøttelse, er nu betinget af selve Afsætningsforholdene, og jeg maa sige, at jeg var noget betænkelig ved, at Uddelingen af den eventuelle Understøttelse var henvist til Hjælpekasserne, fordi disse ifølge deres Sammensætning ikke efter mit Skøn var i Stand til at dømme om det afgørende for denne Lov, nemlig om Afsætningsforholdene var saadanne, at de betingede, at der kunde være Trang. Men efter de Udtalelser, der er faldet her og i det høje Folketing, er jeg paa det rene med, at som Loven vil blive administreret, og da der vil finde Forhandling Sted mellem Indenrigsministeriet og Landbrugsministeriet om det afgørende Punkt, Afsætningsforholdene, vil den Opgave, der stilles Hjælpekasserne, kun blive at skønne over de enkelte Personer, der kommer i Trang af denne Aarsag og skal have Understøttelse, og det vil de vistnok meget vel være i Stand til at skønne over. Dertil kommer, at de paagældende skal være indstillede til Understøttelse af den Fiskeriforening, indenfor hvis lokale Virkekreds de har deres iaste Bopæl. Ogsaa deri synes mig at ligge en Sikkerhed for, at de Ydelser, der eventuelt skal ske, vil blive rigtigt prøvet. I Henhold til Opfordringen fra den højtærede Indenrigsminister om at medvirke til, at dette Lovforslag fremmes, skal jeg, idet jeg indskrænker mig til disse Bemærkninger, paa mine Meningsfællers og egne Vegne anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Martin Olsen: Der er ikke megen Anledning til at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Jeg vil kun i al Almindelighed sige, at det forekommer mig ikke, at Lovforslaget hviler paa fuldt saa god Basis som den tidligere Lov, allerede af den Grund, at Statskassen nu kun skal bære $\frac{2}{3}$ af Udgiften, medens den tidligere bar hele Udgiften. Men det er ganske unødvendigt og ørkesløst at komme ind derpaa, da Sagen

jo skal fremmes. Jeg skal derfor i al Almindelighed ganske kort sige, at jeg kan anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, og ønsker lige saa lidt som ærede foregaaende Talere at stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

Den særlige Anledning til, at jeg har bedt om Ordet, er ikke saa meget selve dette Lovforslag som et Spørgsmaal, der staar i Forbindelse dermed, eller rettere staar i Forbindelse med den tidligere Lov. I § 6 i dette Lovforslag staar der, at denne Lov træder i Kraft straks, men „med Hensyn til Lovens Anvendelse paa Færøerne bemyndiges Indenrigsministeren til at foretage de Lempelser i samme, som maatte findes hensigtsmæssige under Hensyn til Øernes særlige Forhold“. Medens jeg var Medlem af Folketinget, havde vi der et Lovforslag om Understøttelse til Fiskere til Behandling, og paa Foranledning af den daværende Folketingsmand for Færøerne, Hr. Mortensen, blev den Bestemmelse, der almindeligvis staar i vore Love, at Loven ikke gælder for Færøerne, taget ud, saaledes at denne Lov kom til at gælde for Færøerne. Man havde da Grund til at tro, at den vilde blive effektueret nogenlunde hurtigt, saaledes at den kom til at virke deroppe. Men det er tilsyneladende ikke sket. Jeg har et Nummer af „Føroyatidindi“ for 23. Februar i Aar, og deri skriver samme Hr. Mortensen, paa hvis Foranledning Bestemmelsen om Undtagelse af Færøerne blev strøget, at Loven nu efter 2 Aars Forløb — det er i Februar i Aar — endnu ikke var kommet i Virksomhed for de færøske Fiskere. Det lyder lidet troligt, at Administrationen skulde være saa langsom, men jeg nævner det her, fordi jeg forudsætter, at den nuværende Minister for Færøerne ganske sikkert vil føle det som en stor Tilfredsstillelse at kunne imødekomme en gammel Bekendt der oppe fra, Hr. Edvard Mortensen, naar det nu er ham, der har rejst Spørgsmaalet igen. Jeg vil derfor henstille, hvis det ikke er sket, at det saa snarest muligt sker, at den Lov, som det da blev vedtaget skulde gælde for Færøerne, ogsaa faktisk kommer til at gælde for Færøerne, forsaavidt angaar disse Understøttelser. Man kan sige, at Fiskerne er kommet over det døde Punkt og har klareret sig alligevel uden den Hjælp, de skulde have fra Statens